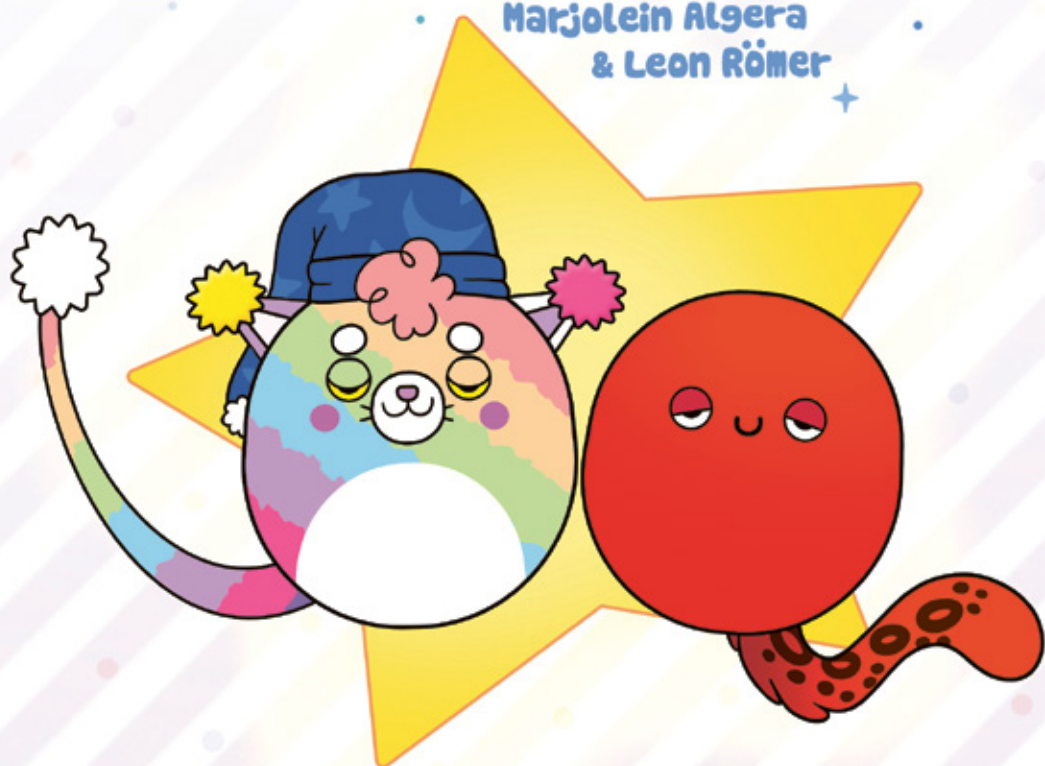

De
**super
squishy**
club
Pyjama
Party!

Marjolein Algera
& Leon Römer

WITTE LEEUW

Voor **Jack**, bijna
dertien jaar lang
ons trouwste en
liefste **maatje**!

Inhoudsopgave

- I. **De verhuizing** 5
2. **Huh?** 9
3. **Actie!** 12
4. **Een bus vol** 16
5. **De club is weer compleet!** 20
6. **Helemaal leeg** 24
7. **Raadsels, antwoorden...** 27
8. **... En nog meer raadsels** 31
9. **Jack is weg!** 34
10. **Het spoor achterna** 38
- II. **Een teken van de natuur** 41
12. **Het geheim van de oude fabriek** 45
13. **Rozengeur** 51
14. **Schuimparty!** 55
15. **De zussen Satijn** 59
16. **Mats in de rats** 62
17. **De test** 66
18. **Ruzie!** 70
19. **Niets is wat het lijkt** 76
20. **Gabardine** 83
21. **Kaleido's magie** 87
22. **Mousseline** 96
23. **Pyjama Party!** 101

Hoofdstuk 1

De verhuizing

Hijgend veegt Rosa-Faye het zweet van haar voorhoofd.

Als ze van tevoren had geweten hoeveel verhuisdozen ze naar haar nieuwe kamer moest sjouwen, had ze al haar spullen weggegeven!

Nou ja, bijna alles. Haar verzameling **Squishy's** zou ze voor geen goud willen missen.

Voorzichtig zet ze de doos, waarop een grote S is gestift, op het gras. Zouden haar knuffels de reis overleefd hebben?

Een beetje ongerust trekt ze het plakband los en vouwt het karton open.

Gelukkig! Ook al zitten haar knuffels boven op elkaar gepropt, ze lijken allemaal nog heel.

Opgelucht haalt Rosa-Faye haar favoriet uit de **doos** en drukt de knalroze Squishy tegen zich aan. 'Wat fijn om jou weer te zien!'

Bij het tuinpad klinkt geflaf.

'Jack! Hier!' roept iemand.

Vanuit haar ooghoek ziet ze een bruin-witte vlek over het grasveld flitsen. Voor ze kan reageren, voelt ze een korte ruk aan haar hand... en weg is haar Squishy!

‘Hé!’ roept ze verontwaardigd.

De bruin-witte vlek racet terug naar het tuinpad. Vlak voor de geparkeerde **verhuishwagen** blijft hij staan, laat de knuffel vallen en blaft uitdagend. Een ondeugende hondenkop kijkt Rosa-Faye scheef aan.

Haastig loopt ze op de hond af. Maar ze heeft nog geen twee stappen gezet, of de terriër zet grommend zijn **tanden** in de roze stof van haar knuffel en rent de straat op.

‘NEE!’ gilt Rosa-Faye.

Ze sprint achter hem aan, maar het is te laat. Met tranen in haar ogen ziet ze haar dierbare Squishy uit het zicht verdwijnen.

‘Oei,’ zegt een stem achter haar.

Met een ruk draait ze zich om. Tegenover haar staat een jongen van haar leeftijd in een groen met blauwe hoodie. Hij heeft een hondenriem in zijn hand.

‘Is dat jouw **hond**?’ vraagt ze fel. Haar stem trilt van boosheid.

‘Eh, ja,’ zegt de jongen glimlachend. ‘Maar als hij ongehoorzaam is doe ik liever alsof hij van iemand anders is.’ Hij grijnst breed en werpt een nieuwsgierige blik op de **verhuishwagen**. ‘Kom jij hier wonen?’ Hij kijkt haar vragend aan en wijst naar haar nieuwe huis.

Nijdig wrijft Rosa-Faye de tranen uit haar ogen. ‘Niet dat het jou iets aangaat, maar: ja,’ snauwt ze. ‘En wil je nu je hond roepen? Hij heeft iets van mij gepikt en dat wil ik terug!’ Ze is totaal niet in de stemming voor een gezellig praatje.

Maar de jongen lijkt zich daar weinig van aan te trekken. Opgewekt kijkt hij haar aan en steekt zijn hand uit. ‘Dan zijn we

buren,' zegt hij vriendelijk. 'Ik ben Liam en ik woon daar.' Hij wijst naar het huis naast dat van Rosa-Faye.

Rosa-Faye aarzelt. Ze heeft haar vriendinnen beloofd dat ze zou proberen nieuwe vrienden te maken. Om uitgerekend op de eerste dag ruzie te zoeken met de buurjongen is dan geen lekker begin. Een beetje stug schudt ze zijn hand. 'Rosa-Faye,' zegt ze kortaf.

'Dus Jack heeft iets **gepikt**, zei je?' Liam legt zijn vingers tegen zijn mond en fluit schrill. Het geluid is zo hard dat Rosa-Faye van schrik een stap achteruit doet.

Een eindje verderop ritselt iets in de bosjes. Tussen de bladeren verschijnt haar roze Squishy, gevolgd door een sproetige hondensnuit met twee ondeugende bruine ogen.

'Kom dan, Jack,' lokt Liam vleierend. Hij steekt zijn hand in de zak van zijn spijkerbroek en haalt er een **hondenkoekje** uit.

Kwispelend loopt Jack naar Liam toe.

Liam buigt zich voorover, steekt zijn andere hand uit en beveelt: 'Los.'

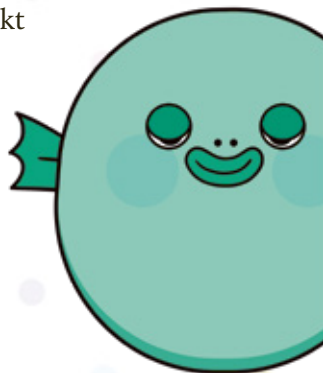
Meteen legt Jack de Squishy in Liams hand en gaat zitten.

'Braaf,' zegt Liam. Hij geeft Jack het koekje en klikt de riem vast. Dan geeft hij de Squishy terug aan Rosa-Faye.

'Bedankt,' stamelt ze onder de indruk. Dat die harige stuiterbal zo goed naar Liam zou luisteren, had ze niet verwacht. Maar haar arme knuffel ziet er ellendig uit: van onder tot boven besmeurd met **hondenkwijl** en aan de zijkant steekt een pluk witte vulling naar buiten.

'Mooie knuffel,' zegt Liam.

Rosa-Faye kijkt hem scherp aan. Meent hij dat nou? Of maakt hij een geintje?

Maar Liam kijkt bloedserieus.

‘Het is mijn lievelings,’ zegt ze zachtjes.

‘O jee...’ Liam lijkt even niet te weten wat hij moet doen. Hij kijkt schuld bewust naar Jack, die vrolijk kwispelt. ‘Zal ik vragen of mijn moeder hem wil maken?’ stelt hij voor.

Rosa-Faye schudt haar hoofd. Dat vraagt ze liever aan haar eigen moeder. Die weet vast hoe ze haar Squishy kan redden. En anders weten haar vriendinnen het wel. Het schiet haar te binnen dat ze de meiden van de **Super Squishy Club** nog wil bellen. Maar eerst moet ze een vracht verhuisdozen uitpakken. En haar moeder om hulp vragen!

Ineens heeft ze haast. ‘Ik moet gaan,’ zegt ze.

‘Sorry voor je knuffel. Jack wilde alleen maar spelen,’ zegt Liam een beetje onhandig. ‘Het is echt een leuke hond.’

Jack snuift instemmend, zijn bruine ogen kijken Rosa-Faye trouwhartig aan. Dan likt hij over zijn neus en steekt zijn **poot** naar haar uit.

Ze schiet in de lach. Vertederd aait ze hem over zijn rug.

‘Als je zin hebt, kunnen we hem wel een keer samen uitlaten,’ stelt Liam voor. ‘Dan laat ik je meteen de buurt zien.’

Rosa-Faye knikt. ‘Dat zou ik leuk vinden.’

Ze drukt haar gehavende Squishy tegen zich aan, draait zich om en loopt het tuinpad op naar haar nieuwe huis.

Bij de serredeur ziet ze dat Liam groetend zijn hand opsteekt. Vrolijk zwaait ze terug. Haar vriendinnen kunnen gerust zijn, de eerste **vriendschap** is gesloten!

Hoofdstuk 2

Huh?

De volgende ochtend is Rosa-Faye vroeg op. Vandaag gaat ze de serre inrichten!

Met haar nieuwe kamer was ze gisteren gauw klaar, want die is veel kleiner dan haar oude. Dat is niet zo vreemd, hun vorige huis was zó enorm dat haar vriendin Feline er zelfs een keer in verdwaald raakte!

Somber had ze vastgesteld dat haar **verzameling** Squishy's nooit in haar nieuwe kamer ging passen. En de rest van haar spullen al helemaal niet. Gelukkig had haar moeder dat ook in de gaten. Daarom had ze gevraagd of Rosa-Faye het leuk zou vinden om al haar knuffels, boeken en speelgoed neer te zetten... *in de serre!*

Rosa-Fayes juichkreet was aan de andere kant van de straat te horen geweest, en uitgelaten had ze al haar verhuisdozen weer naar beneden gesleept.

Nu zet ze met rode wangen en een brede glimlach op haar gezicht de ene **Squishy** na de andere in de open kasten die voor de ramen staan. Haar eigen serre, dat geloven de meiden van de Super Squishy Club nooit!

Het was gisteren niet meer gelukt om haar vriendinnen te bellen, ze had het véél te druk met alles uitpakken. Rosa-Faye zucht even. Eigenlijk mist ze Milou, Puck en Feline heel erg. En Kaleido en alle andere Squishy's in hun supergezellige **clubhuis**. Maar er is niets aan te doen, dat hoort nu eenmaal bij verhuizen. En zoals Puck vlak voor de verhuiswagen wegreed zei: 'We zijn de wereld niet uit!'

Met een beetje geluk zien ze elkaar vast gauw weer.

Buiten klinkt opgewonden gekef. Dat is Jack!

Vlug doet Rosa-Faye de tuindeur open.

De bruin-witte terriër heeft haar ook gehoord. Vrolijk blaffend rent hij op haar af. Nadat hij twee modderige **pootafdrukken** op haar broek heeft gestempeld, laat hij zich uitgebreid aaien.

Lachend kriebelt Rosa-Faye hem achter zijn oor. Dan kijkt ze op en ziet Liam bij het tuinhek staan.

'Hoi!' Ze zwaait enthousiast. 'Ga je Jack uitlaten?'

Als hij nu vraagt of ze mee wil, zegt ze meteen ja. Het is mooi weer en ze heeft wel zin in een wandeling.

Maar Liam zegt niets. Hij staart haar even wezenloos aan, trekt de capuchon van zijn hoodie over zijn hoofd, draait zich om en loopt weg.

Net alsof ze elkaar gisteren helemaal niet gesproken hebben. Net alsof hij haar nog nooit heeft gezien!

'Hallo-o! Liam?' roept ze hem na.

Maar hij reageert niet.

Met zijn schouders hoog opgetrokken steekt hij de weg over en samen met Jack verdwijnt hij in het bos.

Huh?!

Verbijsterd staart Rosa-Faye hem na. Zou Liam boos op haar zijn? Maar waarom dan?

Ze snapt er helemaal niks van.

Oké, toen hij haar gisteren aansprak was ze behoorlijk chagrijnig. Onaardig zelfs. Maar ze dacht echt dat ze als vrienden afscheid hadden genomen. Hij had haar zelfs uitgenodigd! Heeft ze alles dan zo verkeerd begrepen?

Ze bijt op haar lip.

Zou ze nu toch **ruzie** hebben met de buurjongen?

Hoofdstuk 3

Actie!

Het is stil in het clubhuis, achter in Omaja's grote tuin.

Milou staat bij het raam en kijkt peinzend naar buiten.

Puck ligt op haar rug en heeft haar lange benen

uitgestrekt op de kolossale oranje **bank**.

Aan de andere kant zit Feline, met op haar schoot een bijzondere Squishy. Afwezig aait ze zijn veelkleurige vacht en lange pluimoren.

Om hen heen staan nog veel meer Squishy's, in alle maten en kleuren die er te bedenken zijn.

De meiden zijn stil, ieder verzonken in haar eigen gedachten. Maar ze denken alle drie aan hetzelfde: het sombere

telefoontje van Rosa-Faye daarnet.

'Hè bah,' zucht Milou. Ze klemt Omaja's mobiele telefoon in haar hand. 'Waarom moet die Liam nou ook zo raar doen? Rosa-Faye is er helemaal door van slag.'

Puck snuift. 'Pfff, *jongens*,' zegt ze op veelbetekenende toon.

Feline kijkt op. 'Ik dacht anders dat jij Ole wel aardig vond,' zegt ze plagerig.

Milou grinnikt. Ole is verreweg de populairste jongen van de klas. En iedereen weet dat Puck hem zo ongeveer aanbidt. Alleen

